

Rosa Peñafiel. Lleida Lliure de Franquisme

“La Paeria no té sensibilitat amb les víctimes de la dictadura”

Llum verd a la llei pel plurilingüisme a l'escola valenciana

Fixa un 25% d'hores en castellà i valencià i un 15% en anglès

825316-11719678

L'ATENEU
ÉS CASA
TEVA!

Tens més de 170 entitats al teu abast

Federació d'Ateneus de Catalunya

www.ateneus.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIJOUS • 15 de febrer del 2018. Any XLIII. Núm. 14549 - AVUI / Any XL. Núm. 13419 - EL PUNT

Esquerra unionista

TENSIÓ • El PP i Cs voregen la ruptura i rivalitzen en ultraespanyolisme al Congrés **FUTUR** • Els populars acusen els de Rivera de fer d'oposició i ja es veuen amb el pressupost prorrogat fins al 2020

#CATALUNYALLIBERTAT

P4-5

Boya es referma en la DUI davant del jutge

L'exdiputada de la CUP declara al TS davant del magistrat Llarena, que la deixa lliure sense mesures cautelars

Mireia Boya, a l'entrada del Tribunal Suprem, ahir al matí ■ ACN

Una nova teràpia per al tractament del càncer de còlon

La immunoteràpia s'ha provat amb èxit en ratolins, i científics de l'IRB esperen aplicar-la en humans d'aquí a un parell d'anys

SUBSCRIU-TE A EL TATANO!

Cada mes a casa teva

A partir de 4 anys

El Cavall Fort dels petits

7 Edicions CAVALL FORT

932 186 220 - www.cavallfort.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Bilingüisme trencat

Des de les primeres eleccions a les quals es va presentar, Ciutadans demana que el català deixi de ser la llengua vehicular a les escoles catalanes i que l'ensenyament sigui trilingüe. Concretament, primer Albert Rivera i ara Inés Arrimadas proposaven que un 40% de les classes es facin en català, un 40% en castellà i el 20% restant en anglès. Quan, per propostes com aquestes, s'acusa Ciutadans d'anar contra el català la seva resposta és de manual: no es va en contra de cap llengua sinó a favor de la paritat entre les dues. Deixant de banda que aquest fervor per la igualtat no es percep, per exemple, en l'àmbit de la justícia (només un 8% de sentències redactades en català), l'argument de Ciutadans és que cap llengua no pot estar per damunt de l'altra si les dues són oficials. Aquesta tesi ve avalada pel Constitucional. En la sentència de l'Estatut, un dels articles tombats és el que deia justament això; que el català havia de ser llengua pre-

Cs destapa el seu projecte monolingüe amb la proposta per a la funció pública

ferent a l'administració. Aquesta setmana, aquest tribunal s'ha carregat la normativa aranesa per exactament el mateix: l'aranès no pot ser preferent. Es pot estar d'acord o en contra d'aquesta rigorositat paritària però almenys la línia política de Ciutadans havia estat la mateixa. Fins avui. La seva proposta que el català, el basc i el gal·lec deixin de ser requisits per aconseguir una plaça de funcionari trenca aquesta tendència i perden els arguments bilingüistes que havien defensat. La nova iniciativa faria del castellà una llengua preferent a l'administració catalana, valenciana, balear, basca i gal·lega i, per tant, l'aferrissada defensa del bilingüisme se'n va en orris perquè cau en la desigualtat jurídica (la llei!). I a més, si s'apliquessin a la vegada aquestes dues mesures lingüístiques de Ciutadans (escola i accés a la funció pública) s'estaria enviant un missatge molt preocupant a les noves generacions de catalans: estudia català i castellà a parts iguals però en realitat, la que és important per trobar un lloc de treball és la llengua castellana. I aleshores caldrà preguntar-se si això, a més de ser legal, és just.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El Montseny

Dilluns a la nit, tornant de Barcelona, el termòmetre del cotxe es va mantenir a tres graus tot el trajecte. Quan vaig travessar el pont de la riera d'Argentona es va situar a zero. El meteoròleg Abel Queralt sempre em diu que els termòmetres dels cotxes no són fiables, però el gegantí i lluminós de la fàbrica Massana, situada prop de la riera, va coincidir amb el meu: zero graus. A la rotonda de la *L'Arquera* va pujar a dos, i, al centre de la ciutat, va tornar a tres. L'endemà ens vam llevar a zero. A la riera d'Argentona devia haver glaçat. Aquestes temperatures faran riure, per altes, a punts interiors o muntanyosos de Catalunya, però a marina són excepcionalment baixes. Podem passar hiverns seguits sense atrapar els tres graus, i no diguem els zero. Quan fa aquest fred, diem indefectiblement: "El Montseny deu estar nevat." El fred no ens ve dels corrents nòrdics de què parlen homes del temps. Ens ve del Montseny amb neu. La riera d'Argentona en canalitza molt, i les muntanyes que ens separen del Vallès si són prou altes per impedir la visió del massís no ho són

“Quan fa molt fred a Barcelona o a marina, senyal que està nevat

tant per mantenir a ratlla els aires gèlids que envia "la muntanya d'ametistes", com l'anomenava Marià Manent, estiuejant de Viladrau. Va bé que les muntanyes i els llocs tinguin noms alternatius: "La muntanya d'ametistes" del poeta m'ha estalviat repetir "Montseny". No és que rebutgi les repeticions de paraules en un mateix paràgraf o en una mateixa frase, però de vegades penso si no incomoden els lectors educats en el principi escolar que cal evitar-les quan s'escriu.

Si notem que el Montseny està nevat, el cap de setmana anem al Montseny "a tocar neu", com fan també els

barcelonins. És la neu que tenim més a mà. Com que tots hem tingut la mateixa idea, les carreteres de la muntanya es col·lapsen de cotxes i la policia ha d'actuar. Això també fa riure als llocs on la neu és habitual, però és que els de Barcelona i en general els de marina sempre fem riure. De vegades penso si no hi som per fer riure: "pixapins", "camacus", "tocar neu"... El parc natural del Montseny l'administra la Diputació de Barcelona. El traspass a la Generalitat no s'ha produït mai. És que el Montseny "és" de Barcelona i la seva àrea d'influència. Sobretot a l'hivern, i amb neu. Després, quan fa bo, el deixem en mans de passejants i estiuejants menys neguitosos. Un venedor de termòmetres m'asseverava: "Els termòmetres es consulten a l'hivern." El Montseny és el nostre termòmetre. Dilluns, la nevada devia ser com feia anys que no es veia. Diu que es diu "Montseny" perquè els antics navegants, quan el veien de lluny, el tenien per "senyal" d'haver arribat a casa. Els de mar hem batejat la criatura, i sentim que ens pertany. Fa fred? "Senyal" que hi ha nevat.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castellón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/5w9yu6>

A la tres

Carles Ribera / cribera@elpuntavui.cat

Domesticar un cocodril

“Cap home pot ser considerat un criminal fins que sigui trobat culpable; ni la societat pot llevar-li la protecció pública fins que es demostrï que ha violat les condicions en què se li va concedir. Amb quin dret, llavors, el poder pot autoritzar el càstig d'un ciutadà mentre hi hagi dubtes sobre la seva culpa?” Aquesta frase la va escriure un senyor de Milà que es deia Cesare Beccaria. La citació prové del famós llibre *Dels delictes i les penes*, del 1764. La majoria d'estudiants de dret han hagut de llegir aquest tractat que va marcar l'inici del penalisme modern.

L'escola jurídica de Beccaria va anar reemplaçant la tradició inquisitorial per aportacions que van fer fortuna, com l'esmentada o com aquesta: “El legislador hauria de ser suau, indulgent i humà. Ha de ser un arquitecte expert que aixequi la seva construcció sobre la base de l'amor propi, i l'in-

“No estem davant de gestors discutibles, sinó de males persones”

terès de tots hauria de ser producte dels interessos de cadascun.”

Sembla mentida que això datí del set-cents, quan avui i aquí continua vigent la pura repressió, l'estat que no defensa la ciutadania sinó que es defensa de la ciutadania. Les llums de la Il·lustració no van pas posar fi a les ombres del governant abusiu, ni tampoc han aconseguit modular l'exercici del poder quan és en mans no pas de gestors més o menys discutibles sinó, ras i curt, de males persones. Perquè és de mala gent el rabeig morbós amb

què s'està tractant empresonats, exiliats i entorns familiars tot i la certesa que, culpables o innocents, són inofensius; és vilesa la visceralitat contra els qui han defensat la raó democràtica; és pura malvolença la recargolada persecució de ciutadans indefensos; en definitiva, la causa general contra l'independentisme no és pas ideològica sinó patològica. Es pot ser legalista, però no amoral. Entendre's amb qui pensa diferent és complicat, però factible. Buscar un acord amb gent embogida per la raó d'estat és impossible. Com deia Churchill, voler apaivagar un cocodril només és fer temps per mirar que es mengi a algú altre abans que a tu. En aquest sentit, la divisió de l'independentisme entre legitimistes i pragmàtics és una visió esbiaixada. La diferència és entre qui té clar que dins la gàbia espanyola no hi ha cap poder real per recuperar i els convençuts que fent bondat amansiran el cocodril.

EDITORIAL

El camí de la investidura

El segon aniversari de la mort de Muriel Casals, una de les icones del procés sobiranista a Catalunya, coincidia ahir amb el ressò de les topades entre JxCat i ERC en el curs de la negociació de la investidura de Carles Puigdemont com a president de la Generalitat, d'acord amb els resultats de les eleccions del 21-D i la majoria independentista al Parlament. Els ciutadans van fer llavors la seva feina anant massivament a votar i, als polítics, els toca ara fer la seva, traduint el missatge de les urnes a les institucions. Som exactament aquí.

La situació és excepcional, amb polítics empresonats, encausats i exiliats i amb l'Estat espanyol collant molt més enllà del 155 constitucional. Per això s'entén que hi pugui haver diferències de plantejament o estratègia, encara que l'objectiu final sigui coincident. Però elevar a públiques friccions, retrets i desavinences genera un espectacle, en el pitjor sentit del terme, que s'haurien d'estalviar, perquè provoca molta incomprensió i un punt d'indignació entre els partidaris de la República, alhora que alimenta l'estratègia de bloqueig que comparteixen el govern espanyol i el bloc unionista del Parlament.

Com bé deia la Muriel i oportunament citava ahir Jordi Cuixart en una carta oberta des de la presó als socis d'Òmnium: “No entendríem que no es possessin d'acord.” I ben segur que ho tenen molt present els representants d'ERC i JxCat, així com els de la CUP. Fa molts dies que hi treballen amb intensitat per superar les dificultats, perquè al cap i a la fi tots volen l'acord. Fins i tot hi ha veus en segon pla que el veuen proper en el temps. Això és el que realment importarà. Mentrestant, fora bo que des de dins es transmetés una mica més de tranquil·litat i, des de fora, una mica més de paciència.

De reüll

Pepa Masó

Cs i les llengües

Envalentit per les primeres enquestes que li donen la victòria en unes eleccions espanyoles i davant un PP en hores baixes assetjat com mai pels casos de corrupció, Ciutadans ha posat la directa a la Moncloa i seguint el manual que van emprar a Catalunya intenten fer de la llengua una de les armes que l'ajudin en el seu assalt a la Moncloa. Buscant sempre l'oportunisme polític i en clau purament electoralista la formació taronja ha entrat al Congrés una iniciativa que suposa un pas enrere flagrant en el coneixement de les llengües

Els de Rivera han posat la directa per arreplegar vots on calgui

oficials per part dels funcionaris públics, ja que pretén que saber català, basc i gallec deixi de ser un requisit i passi a ser únicament un mèrit. I ho justifiquen assegurant que es tracta de no posar barreres a l'accés a la Funció Pública. Potser caldria recordar-li al senyor Rivera que els drets dels ciutadans estan per damunt dels funcionaris públics, que precisament estan al servei dels ciutadans. Poc respecte demostra Cs amb els drets del ciutadans a ser atesos en la seva llengua pròpia. La iniciativa ha rebut el rebuig de tots els grups parlamentaris, inclòs el PP, però és la prova que els de Rivera ja han posat la directa en la seva estratègia, tan coneguda aquí, de tirar del populisme i tot allò que vagi contra el reconeixement de les diferències, per arreplegar vots allà on calgui. Recentralització per davant de tot, si cal passant al davant al PP, si és per quedar primers.

Les cares de la notícia

MINISTRA DE DEFENSA ESPANYOLA

M. Dolores de Cospedal Qui adoctrina?

L'acord subscrit entre els ministeris de Defensa i Educació per reforçar la imatge de la corona i l'exèrcit és un exemple cristal·lí del que significa adoctrinar els nens a les aules, una continuació de l'espanyolitzar que pregonava l'exministre Wert i un retorn a la *formación del espíritu nacional*.

INVESTIGADOR DE L'INSTITUT DE RECERCA BIOMÈDICA

Eduard Batlle Un nou avenç

El talent i la persistència dels investigadors del laboratori de càncer colorectal de l'IRB han permès un nou avenç en la lluita contra la malaltia, identificant i bloquejant l'hormona que inutilitzava el tractament a base d'immunoteràpia. El resultat permet ser optimista respecte a l'aplicació en humans.

PRESIDENTA DEL GREMI DE LLIBRETERS DE CATALUNYA

Maria Carme Ferrer Passió pels llibres

La responsable de la llibreria gironina Empúries té més de 40 anys d'ofici i molta experiència en la gestió, com a presidenta durant més d'una dècada del gremi de llibreters de les comarques gironines. Ara aquesta apassionada dels llibres ha estat elegida presidenta del gremi a Catalunya.

Tal dia com avui fa...

1 any Volen aturar-lo
El TC anul·la la declaració d'impuls al referèndum del Parlament. El govern insisteix que cap tribunal aturarà la voluntat de celebrar la consulta.

10 anys Ultimàtum
El conseller d'Ensenyament no s'arronsa tot i l'amenaça de més aturades. El 50% secunda la vaga i 55.000 persones surten al carrer.

20 anys Menys ingressos
La proposta de reforma de l'IRPF suposarà una rebaixa global de la recaptació d'un 6%, segons les dades del govern del Partit Popular.

Full de ruta

Ferran Espada

L'agenda oculta

L'existència de dificultats en la negociació que mantenen JxCat i ERC és innegable. Però cal aprofundir en les bases de la negociació per saber en quin punt de bloqueig i distanciament real ens trobem. JxCat ha fet un gran esforç en transmetre que la disputa es basa exclusivament en la investidura de Puigdemont. I ningú dubta que aquest és un element fonamental. Però tinc la sensació que estem davant una negociació molt més àmplia que inclou la composició del nou executiu, el pla de govern i el control del comandament –i d'això que ara en diem el relat– de cara a la pròxima legislatura. Tot plegat fa pensar, doncs, en un possible intent de JxCat de desgastar ERC amb l'objectiu de guanyar posicions en la negociació. I desnivellar en favor propi l'equilibri de forces entre *juntistes* i republicans que va sorgir de les urnes el 21-D. Una igualtat històricament inèdita en 40 anys i que provoca una lògica dificultat d'adaptació a qui ha ostentat habitual-

Creure's un Maquiavel del segle XXI a partir de 'House of cards' té el problema que tothom té accés a Netflix i et veuen venir. Gesticular és fer política però ara pot ser frívol

ment l'hegemonia en l'espai nacionalista/sobiranista. De vegades penso que sèries com ara *El ala oeste de la Casa Blanca* i *House of cards* han fet molt de mal en sectors polítics *liberal-modernets* del nostre país per allò que hi ha ficcions que no reflecteixen la realitat, sinó que la transformen. En aquest cas a pitjor. Creure's un Maquiavel del segle XXI a partir de la pantalla televisiva té el problema que tothom té accés a Netflix i et veuen venir. La qüestió és que no més cal parar l'orella al Parlament per saber que hi ha qui parla en privat d'equips de treball de la presidència i de repartiment de carteres mentre en públic s'amenaça amb una inflexibilitat que suposadament ens podria dur a eleccions. En condicions normals la gesticulació i la tàctica per guanyar posicions seria simplement part de la política. En plena crisi nacional amb la Generalitat ocupada pel 155 pot ser una frivolitat. Perquè no crec que, a l'independentisme, li convinguin eleccions però encara menys una sobreactuació amb un punt de supèrbia.

Tribuna

David Murillo Bonvehí. Professor del departament de ciències socials d'Esade

“Revolució dels paraigües”

Les revolucions són més lentes del que semblen. Rússia no es va tornar socialista l'endemà de la presa del Palau d'Hivern. Tampoc el feudalisme va desaparèixer d'Europa de la nit al dia. Aquest és un punt que va bé que interioritzem entre tots. Particularment aquells que van amb pressa als llocs. Dit això, si el que comento és cert per a les revolucions, per a les contrarevolucions és igualment veritable. Aquest era el meu pensament, ves per on, a l'avió de tornada de Hong Kong; l'antiga colònia britànica que va començar l'any 1997 el seu llarg retorn (fins al 2047) a mans xineses. La Xina tal vegada és una de les civilitzacions que tenen més clara la lentitud dels canvis. Només cal recordar aquella citació (falsa) de l'ex-premier xinès Zhou Enlai quan se li va fer una pregunta sobre la Revolució Francesa. Encara és massa aviat per parlar-ne. La citació, fruit d'un malentès, deixa evidència d'una realitat: la mirada llarga de la Xina sobre els fets històrics.

DESPRÉS DE 150 ANYS de control britànic, la sinització de Hong Kong avança ara amb passos decidits en els àmbits econòmic, polític i cultural. Actualment una regió admi-

nistrativa especial, la ciutat-regió té una forma parcial de govern democràtic que permet l'elecció d'alguns càrrecs de govern. Tanmateix, sentències judicials específiques barren el pas als candidats democràtics. La pressió del govern xinès s'estén de manera lenta i implacable.

L'ANY 2012 VA ARRIBAR la primera reacció: el moviment de protesta juvenil liderat per Joshua Wong contra la imposició de l'assignatura d'educació moral i nacional, obligatòria a la Xina continental. El 2014 arribaria la “revolució dels paraigües”. El centre de Hong Kong va quedar aturat prop de tres

mesos amb protestes massives al carrer. El govern xinès, intel·ligentment, va deixar que la protesta es diluís tota sola. I la deriva política continua. El moviment estudiantil s'ha transformat ara en moviment sufragista. Scholarism es transforma en el partit Demosisto. Mentrestant, el temor de Pequín és que aquest sigui el primer pas cap a la conversió en un moviment independentista com el que ha arrelat a Taiwan. El documental *Joshua contra la superpotència* fa un retrat meravellós de la seva evolució.

LA CONTRAREVOLUCIÓ avança, doncs, als tribunals. Ara bé, alguns llibreters crítics amb el règim desapareixen com per art de màgia. I aquesta setmana s'anunciava que el govern xinès vol que els escoltes de la regió marxin al pas de l'oca com els seus germans continentals. La lliçó és familiar: l'autoritarisme genera anticossos. L'autonomia, quan es veu violentada, fàcilment es transforma en desig d'independència. Un cop acostumats a la democràcia és difícil tornar enrere. I la Xina és un país autoritari que té greus problemes per comprendre la diferència política o cultural (Tibet...). I ara direu: i a mi què m'has d'explicar?

“L'autoritarisme genera anticossos. L'autonomia, quan es veu violentada, crea desig d'independència”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Odi

■ El govern d'Espanya i el seu equip de jutges han trobat darrerament una nova fórmula d'agressió al poble de Catalunya, és el que ells en diuen delictes d'odi, un delictes que s'han tret de la màniga del 155, o potser d'abans, en què hi cap tot, com per exemple negar-se a arranjar el cotxe d'un guàrdia civil que havia format part de l'equip que l'1-O havia apallissat la seva gent, i que segons ells no solament l'havia d'atendre sinó que a més haurien volgut que el felicités per la feina ben feta; això és el que pretenen fer un grup d'hotelers murcians.

Està clar, la pròxima vegada per comptes d'apallissar-nos potser ens en mataran dos o tres, així els premiaran amb un mes de vacances pagades. Aquest és el seu odi. El govern de Madrid ignora o vol ignorar que un greuge genera un altre greuge i que la seva manera

no és la millor per fer amics.

AUGUST BERNAT I CONSTANTÍ
Barcelona

Dret d'admissió

■ Sóc propietari d'un establiment d'hostaleria. Jo també vaig fer ús del dret d'admissió cap a uns policies nacionals que van atonyinar l'1 d'octubre uns companys al Departament de Treball i Família de la Generalitat a Lleida. Jo també, no vaig poder eludir el dictamen de la meva consciència.

Així doncs, efectivament, sóc culpable d'odiar els responsables d'estomacac, impunement, uns amics i coneguts meus. Sóc, i tant, culpable d'odiar, però no pas d'incitar a l'odi. Sí, sóc culpable d'odiar qui m'infligeix mal, de la mateixa manera que sóc lliure de pensar i sentir com em surt. Volem acollir-nos, socialitzar la por. No hem de deixar-nos, però, acovardir. Hem de saber que la baula més forta

d'aquest procés és la gent. No hem de defallir! Ànims!

CLIMENT PÉREZ CEBRIÁN
Lleida

Ostatges

■ Il·lustre senyor Pablo Llerena Conde: li adreço aquesta carta per confessar-li que, com els senyors Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, empresonats des de fa més de 100 dies, també vaig ser present a la Rambla de Catalunya el 20 de setembre. Com ells, vaig mostrar la meva repulsa a la intervenció de la Guàrdia Civil a la conselleria d'Economia romanent dempeus tot el dia. Va ser una concentració pacífica tot i les desenes de milers de concentrats, sense cap incident llevat dels desperfectes que van patir els cotxes policials aparcats davant de la conselleria i que, com els Jordis, vaig condemnar i condemnar. Som gent de pau. A la matinada, van pujar a un cot-

xe de la Guàrdia Civil per demanar la fi de la concentració i obrir un passadís amb l'ajut de voluntaris per tal que poguessin sortir els funcionaris amb el material requisat. La mateixa policia va recomanar als Jordis que s'enfilessin al cotxe per fer-se escoltar millor.

Que la separació de poders a Espanya és, en realitat, un *menage a trois*, ja ho sabem; però, tot i així, aquest cas supera tota perversió quan els feixistes condemnats pels fets de la Blanquerna l'any 2013 no són a la presó perquè tenen fills menors. Sóc gran i els Jordis tenen fills petits, m'ofereixo en lloc d'un dels dos i, com que sóc un humil independentista, afegiríem un rescat complementari que pagaríem, com sempre, solidàriament; ja ens dirà, senyor Llerena, si en bitllets petits o grans; i sense marcar, és clar.

JOAN XURIACH FUSTÉ
Barcelona

La frase del dia

“Tinguin la decència i la vergonya de deixar de dir que a Catalunya s’adoctrina”

Gabriel Rufian, DIPUTAT D’ERC AL CONGRÉS

Tribuna

Jordi Cors i Meya. Catedràtic emèrit de filologia grega de la UAB

1978: febleses i foscors (II)

La Constitució de 1978 va ser una gran oferta no beneficiosa per a tothom, amb foscors en punts cabdals, per contraposició entre lletra estricta i sentit donat pel votant, com hem rastrejat en programes, cartells, mitjans (i com l’estudi d’historiadors i juristes podrà confirmar). Alguns punts foscos bàsics:

SOBIRANIA I CERCLE VICIÓS. En dir que la sobirania és del poble espanyol (CE, art. 1.2), cau en un cercle viciós: presuposa el poble espanyol sobirà per decidir que ho és. Però no n’hi hauria si hi hagués autoconsciència que amb la votació de la Constitució (lleï primera) hom cedia part de la pròpia sobirania al col·lectiu per conformar la sobirania col·lectiva. Però s’havia d’haver explicat abans, insistint, debatent, aclarint-ho. No s’ha fet, i decau la complicitat col·lectiva que supera el cercle viciós: el referèndum queda sense validesa en el punt central de la sobirania.

Sense referèndum, en canvi, sols amb el vot de l’assemblea constituent, no hi hauria hagut cercle viciós. Més simple, però menys democràtic.

POBLE ESPANYOL Per context històric és el poble des de la base. Es refereix al poder popular, contraposat a l’oligarquic i dictatorial. En cap cas parla ni del conjunt ni de tot el poble i no nega sobirania territorial (acceptades en els referèndums estatutaris –CE, arts. 151-152–). Així s’entengué (de fet, no es troben indicis contraris en la propaganda difosa) per una majoria de votants-legisladors (malgrat algun debat a les Corts de què, tanmateix, no en consta una adequada difusió).

UNITAT INDISSOLUBLE. Pot tenir el simple sentit que no es pot dissoldre ni dividir aquesta unitat entesa com a comuna: arreu tots amb els mateixos drets, tothom es troba com a casa. Forma oberta d’entendre-ho pels votants

ben plausible (sense indicis clars en contra en la propaganda difosa). A més, el punt sobre la unitat (CE, art. 2) consta que fou imposat per la cúpula militar (fet desconegut pels votants!; molts haurien votat NO); art. 2, però, que acaba reconeixent tanmateix el dret de les nacionalitats i expressa així el pacte territorial subjacent.

REFERÈNDUM. Està previst (CE, esp. art. 151.2) per aprovar els Estatuts per majoria a cada província de la nacionalitat (/nació), ratificat per les Corts. Això, com s’apuntava, implicaria cosobirania territorial. El referèndum d’auto-

determinació no està previst, però tampoc descartat. Des d’una òptica oberta del votant, doncs, més encara quan algun partit majoritari favorable al SÍ ho deia en el programa, no pot quedar pas exclòs. A més, el text (CE, arts. 10.2 i 96.1) designa intèrprets seus la DU de Drets Humans i els tractats internacionals ratificats sobre aquests drets.

5. MALGRAT QUE HI HA ALTRES TRETOS foscos menors en la visió literal, és preferible no abordar-los per ara. La Constitució, validada en general pel vot popular, sols és discutida d’entrada, doncs, per l’òptica restrictiva dels punts bàsics foscos referits. I els obrim a debat: són més o menys o mereixen altres valoracions?

6. D’ALTRA BANDA, CAL TENIR sempre present l’adaptació dinàmica de la Constitució segons l’evolució de comunitats i nacionalitats, i de la societat (com en el matrimoni homosexual). L’adaptació tothora pot obrir noves visions (també en el referèndum català), i no hi caldria la reforma constitucional.

7. JA HEM DIT QUE S’HAN TROBAT molts elements que sostenen l’anàlisi proposada a partir d’un rastrejament de la difusió entre el poble, prèvia a la votació, dels punts cabdals de la Constitució. S’hi conclou un clar falsejament de la llei quan es vol forçar la lectura literal de punts cabdals foscos, sense tenir en compte el sentit que hi aportaren els votants, aquí autèntics legisladors. És a dir, denunciem un ampli ús fraudulent del que li volen fer dir i que la llei validada no diu. Arran d’això, convidem historiadors i juristes a recercar ben a fons el context de la votació del 6/12/1978. Es tracta de línies d’anàlisi que no s’han abordat específicament en la seva complexitat ni amb l’amplitud requerida.

“Cal denunciar la distància fraudulenta que hi ha entre el sentit del que es va votar el 1978 i la interpretació que se n’està fent ara

De set en set

Adela Genís

Tamimi, icona i símbol

Ahd Tamimi és una jove palestina de 17 anys que va bufetejar dos soldats israelians, sense que aquests oferissin

massa resistència. Amb una llarga cabellera rossa i ulls blaus, la imatge de Tamimi encarant-se amb els dos uniformats –juntament amb la seva cosina de 20 anys– es va convertir en viral. Imatge de la indignació i la impotència, Tamimi protagonitza l’enèsim episodi del conflicte. No és la primera vegada que la fotografia de Tamimi fa la volta al món. Quan tenia onze anys, una instantània ja la recollia intentant pegar a un soldat. La noia és membre

Entre 500 i 700 menors palestins passen cada any per tribunals militars israelians

d’una família d’activistes palestins. El seu pare li donava ànims en l’inici del judici i declarava fa poques setmanes: “No podem donar roses als que venen a matar-nos.” I és que els palestins veuen en la jove una heroïna, capaç de plantar cara a uns soldats fortament armats. Els israelians, una adolescent provocadora i potencialment perillosa, que ha crescut odiant Israel. Des d’aquest país són algunes les veus que clamen perquè s’acabi la presència militar als territoris ocupats. Diverses organitzacions internacionals ja han expressat la seva preocupació pel cas. I és que Tamimi fa dos mesos que és en presó preventiva. Les actuacions contra menors que lidera l’exèrcit israelià són preocupants: es calcula que entre 500 i 700 menors passen cada any per tribunals militars. Una llavor per l’odi que enquistia el conflicte, que s’eternitza de generació en generació.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

JxCat i ERC es blinden en la represa de la negociació

Les forces continuen les converses sobre la investidura i la formació del govern

Un nou tractament per al càncer de colon

La immunoteràpia ja ha donat resultats positius en els estudis amb ratolins

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Boya reivindica la DUI al

DECLARACIÓ • L'exdiputada de la CUP diu que va donar validesa a la votació del 27 d'octubre **LLIBERTAT** • Surt de la seu judicial sense mesures cautelars **AVÍS** • Reclama a futurs compareixents que no renequin dels seus postulats

Montse Oliva
MADRID

Mireia Boya va reivindicar ahir la validesa de la declaració unilateral d'independència davant el magistrat del Tribunal Suprem Pablo Llarena, que instrueix la causa sobre el procés. Durant la seva compareixença en seu judicial va emfasitzar, amb rotunditat, que en cap cas es tractava d'una operació simbòlica ni "cosmètica", sinó que en el seu moment estava convençuda que buscava una efectivitat "real" i així ho va entendre quan el 27 d'octubre la va votar al Parlament. Una altra cosa, però, és que els esdeveniments posteriors van restar-li aquesta validesa, tant pel fet que no hi hagués cap més acció de govern com pel "cop d'Estat" que entén que va suposar l'aplicació del 155 o la "imposició" de les eleccions del 21-D, "que hem tornat a guanyar", reblava. L'exdiputada de la CUP va sortir ahir del Suprem sense mesures cautelars, un fet gairebé inèdit en les compareixences que hi ha hagut davant Llarena. De fet, tots els investigats –a excepció de l'exmembre de la mesa Joan Josep Nuet– o bé estan en presó provisional o en llibertat sota fiança.

Dins el despatx de Llarena, l'exdiputada aranesa no només no va renegar de la DUI sinó que es va reafirmar en el programa de la CUP, mentre subratllava: "No ens hem mogut ni una coma del nostre compromís polític." I en aquest

punt –ja un cop va ser fora del Suprem– i enmig de la pugna política entre el PDeCAT i ERC i, sobretot, davant algunes renúncies expressades per altres investigats o l'acatament de la Constitució o del 155, alertava els futurs compareixents que les seves declaracions davant l'instructor "haurien també d'assemblar-se" a les que havia fet ella. "Això és un judici polític i hem d'actuar com a tal, defensant els nostres postulats democràtics, el nostre programa i els acords als quals hem arribat al Parlament", incidia.

En el seu cas, però, no se li va reclamar un acatament explícit de la Constitució, si bé ella mateixa advertia que el text s'ha convertit en un "mur" per trobar una solució política al conflicte. Va puntualitzar, doncs, que aquella Constitució "ja no serveix" i en vista d'això subratllava que la seva aposta és fer-ne una de "pròpia".

"Ni un pas enrere"

Boya va declarar durant poc més d'una hora a les dependències judicials, on va arribar cap a les 10 del matí, i on va ser rebuda per una nodrida representació de dirigents de la CUP, ERC, PDeCAT, Demòcrates, En Comú, En Marea i EH-Bildu així com companys de militància i familiars i amics. Abans d'accedir al Suprem, l'exdiputada va voler saludar tots els presents, que l'encoratjaven amb crits de "No estàs sola", "ni un pas enrere".

L'exdiputada Mireia Boya, ahir, arribant al Tribunal Suprem ■ EFE

Les frases de Boya

“No, no estic satisfeta perquè encara que a mi no m'hagin demanat mesures cautelars hi ha quatre persones segrestades per l'Estat espanyol”

“Ens hem mantingut en el programa electoral. I les pròximes declaracions també haurien d'assemblar-se a la que he fet jo avui aquí”

Un cop va iniciar-se la declaració, Boya només va voler respondre a les preguntes del seu advocat, Carles López, i a les del jutge, mentre que es va negar a acceptar l'interrogatori del fiscal i de l'advocat del partit ultradretà Vox, que

exerceix l'acusació popular. Al llarg de l'acte judicial, l'exdiputada per la circumscripció de Lleida es va refermar en el compromís adquirit amb els electors i en cap cas no va renegar de la DUI –insistent que formava part del

mandat popular– mentre negava que hagués format part de cap mena de sanedri per preparar la República. La tesi de Llarena, de fet, es basa en un informe de la Guàrdia Civil sobre una agenda intervinguda a Josep Maria Jové, número dos d'Oriol Junqueras en l'equip econòmic del govern, i del qual es dedueix que s'havia establert un comitè estratègic del qual Boya i Anna Gabriel també en formarien part. La membre de la CUP, però, ho va negar en rodó i va insistir que ni tan sols tenien constància de la seva existència. “Mai no accepta-

riem un comitè clandestí que prengués decisions en nom de tots els ciutadans”, sentenciava. L'única “conspiració” que admetia Boya és l'acord entre partits i organitzacions socials per treballar des de la “no-violència”. “Sempre s'ha actuat de forma tranquil·la i pacífica. Sobretot la gent, que ha estat exemplar.”

Aquesta reflexió va voler contraposar-la a l'actuació violenta que va atribuir als cossos de seguretat de l'Estat desplaçats a Catalunya per l'1-O. I davant d'això va exigir que s'investiguin els fets. En

L'APUNT

Furgar al nas

Toni Dalmau

Si us han fet una endoscòpia nasal recordareu aquella sensació –inquietant però indolora– de l'endoscopi penetrant per la fossa en direcció al cervell. Naturalment l'instrument es queda a mig camí. Ara, però, un equip d'investigadors de l'hospital del Mar ha anat més al fons del nas de 50 voluntaris fins a topar amb la paret cranial, on es poden recollir cèl·lules prou

rals, que ofereixen informació bioquímica i molecular del que passa al cervell, evitant així haver de trepanar el crani per accedir directament a les neurones. Si tinguéssim una visió antropomòrfica de l'Estat espanyol podríem furgar en el seu nas i descobrir i analitzar els mecanismes de repressió que generen els cervells d'algunes institucions. Seria digne d'estudi.

Suprem

Acte d'ERC a Sant Vicenç dels Horts dissabte reclamant la posada en llibertat de Junqueras ■ EFE

Junqueras demana empara al TC per vulneració de fins a deu drets bàsics

■ El seu advocat reclama al Constitucional que suspengui la presó preventiva si admet el recurs ■ És l'últim pas en la via judicial interna abans d'anar al TEDH

E. Ansola
BARCELONA

El líder i diputat d'ERC, Oriol Junqueras, també va esgotant la via judicial interna per acostar la seva causa i defensa al Tribunal Europeu dels Drets Humans (TEDH), tal com reconeix el seu advocat en el recurs d'empara presentat ahir al Tribunal Constitucional (TC). Ho fa després que el jutge Pablo Llarena decidís mantenir-lo en presó preventiva tant el dia 4 de desembre, quan sí que va optar per alliberar la resta d'exconsellers, a excepció també de Joaquim Forn, com el 5 de gener, quan el magistrat va rebutjar directament la petició de Junqueras per segon cop. Ara en aquesta nova via l'advocat de Junqueras, Andreu Van den Eynde, reclama al TC que si admet el recurs se suspengui la presó preventiva dictada pel Suprem com a

Una DUI política i no pas jurídica

El recurs d'empara també fa menció a la DUI que va protagonitzar la sessió parlamentària del 27-O i que va propiciar la causa general que ara lidera el Suprem. Així, l'advocat de Junqueras indica que la carta magna "no prohibeix ni estableix límits en el debat polític" i és en aquesta línia

que al·lega que tenen cabuda "totes les idees que vulguin defensar-se, i també les decisions i els actes parlamentaris, de naturalesa política, inclosa una declaració d'independència que, com és públic i notori, no va ser seguida d'actes jurídics que la materialitzessin", resa el text.

mesura cautelar fins que el tribunal sentenciï sobre el recurs d'empara.

En el recurs, es considera que el Suprem ha vulnerat fins a deu drets fonamentals del reclús. A grans trets, s'indica que aquest tribunal "no té cap competència per investigar o enjudiciar els fets que s'atribueixen" al líder d'ERC. Consideren que el motiu d'assumir la causa pel Suprem és "alterar el sistema legal de competències i buscar un fòrum

més procliu a les seves pretensions" i que, per tant, "es vulnera el dret al jutge ordinari predeterminat per la llei". I en cas que hi hagués delictes aquest no es va produir fora del territori català, motiu pel qual el trasllat al Suprem tampoc estaria justificat.

L'advocat també posa en dubte la mesura cautelar de presó preventiva pel suposat risc de reiteració. Segons el recurs, la mesura no es fonamenta en raons objectives ni resulta

actual tenint en compte la realitat que Junqueras no és candidat a la presidència de la Generalitat. A més a més insisteix que cap dels exconsellers que van ser posats en llibertat "han mostrat cap reiteració delictiva, i així ho han confirmat els tribunals, motiu pel qual no s'entén per què Junqueras s'hauria de comportar de manera diferent", i recorda que no existeix la voluntat, ni d'ell ni del partit, "d'executar cap acte il·lícit". En l'àmbit polític, el recurs davant del TC afirma també que la decisió de mantenir-lo en presó preventiva "destrueix els drets polítics d'un parlamentari i els de la ciutadania a qui representa", ja que Junqueras ha accedit a la condició de diputat però se li "impedeix exercir els drets com a parlamentari". També assegura que la presó provisional "castiga la ideologia" del líder d'ERC. ■

aquest punt va relatar episodis com els de Calella, on policies de país van sortir "a la caça" d'independentistes.

Durant les més de dues hores d'espera, a poc a poc s'anava instal·lant la incertesa entre els que s'havien desplaçat fins a Madrid per acompanyar Boya. "Preferim no especular", reblaven alguns a la pregunta de si sortiria en llibertat. Els successius interrogatoris de Llarena s'han viscut amb l'ai al cor i el cas de Boya no va ser una excepció, si bé finalment, i un cop al carrer, l'aranesa admetia que no

podia parlar-se de satisfacció "mentre hi hagi quatre persones segrestades per l'Estat espanyol".

La declaració d'ahir de Boya forma part d'una tanda de noves compareixences fixades per Llarena el desembre passat i que dilluns vinent portaran la secretària general d'ERC, Marta Rovira, i la coordinadora general del PDeCAT, Marta Pascal, al Suprem. Dimarts serà el torn de l'expresident Artur Mas i de l'expresidenta de l'AMI, Neus Lloveras, i dimecres tancarà la ronda la també exdiputada de la CUP Anna Gabriel. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat i ERC refan ponts amb la represa de la negociació

■ Les dues forces es tornen a reunir per perseverar en l'intent d'acord ■ Puigdemont i Torrent parlen després de la crisi ■ Cuixart avisa que no s'entendria que no hi hagués acord

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

JxCat i ERC han reprès les negociacions sobre la investidura i la formació de govern amb la premissa de la discreció. Les dues forces van restablir els contactes després de l'esclat de la crisi, dimarts mateix, quan la decisió del president del Parlament, Roger Torrent, de no tramitar la reforma de la llei de la presidència per regular la investidura a distància i l'anunci de la demanda de mesures cautelars al Tribunal Europeu dels Drets Humans van crear malestar a JxCat. Dimarts mateix, Carles Puigdemont i Torrent van parlar per refer ponts. Les reunions, segons fonts conegudes de la negociació, van continuar ahir.

Després que JxCat i ERC van verbalitzar públicament les seves diferències amb retrets i acusacions encreuades, es van

tornar a conjurar per intentar l'acord. Fonts dels dos grups van assegurar que els contactes eren positius, tot i que la desconfiança mútua es manté.

El PDeCAT va reivindicar en paral·lel el seu paper en la presa de decisions dins de JxCat i va advocar per formar amb urgència un govern que s'ajusti a la legalitat i aixequi el 155. Una necessitat que consideren que s'hauria de compatibilitzar amb un reconeixement a Puigdemont. Aquestes són algunes de les conclusions que es podien extreure de la reunió que, dilluns, va fer la direcció del partit, els continguts de la qual va avançar Efe i van confirmar fonts del PDeCAT a aquest diari. En la reunió, que es va allargar durant gairebé quatre hores, es va determinar també que, si JxCat proposa un candidat alternatiu a Puigdemont, el nom haurà de ser avalat en última instància

pel consell nacional del partit. Fonts del PDeCAT afirmen que en el partit es dona per fet que serà Puigdemont qui proposi el seu possible relleu quan es constati que la situació judicial i el Tribunal Constitucional n'impedeixen la investidura al Parlament.

Les negociacions entre JxCat i ERC continuen marcades per les declaracions davant del Tribunal Suprem que la setmana vinent faran Marta Rovira i Marta Pascal, entre d'altres dirigents del procés. Des de la presó, el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, va citar Muriel Casals per advertir a JxCat i ERC que no entendrien "que no es possessin d'acord". En una carta adreçada a la que va ser presidenta de l'entitat i després diputada de JxSí, que ahir feia dos anys que es va morir, Cuixart els va demanar que "assumeixin la responsabilitat que els han donat les urnes". ■

Un moment de l'acte d'ahir al vespre al carrer Provença en record de Muriel Casals ■ J. RAMOS

Dos anys sense Muriel Casals

JxCat i ERC van manifestar ahir la seva estima per Muriel Casals quan feia dos anys de la mort de la diputada de JxSí "Gràcies per ensenyar-nos, amb el teu somriure inoblidable, a transitar pels camins més difícils", va escriure Carles Puigdemont a Twitter. També Oriol Junqueras, des de la presó d'Estremera, va

fer arribar un missatge sobre la que també va ser presidenta d'Òmnium: "Fa dos anys que ens vas deixar però no t'oblidarem mai Muriel! El teu somriure i determinació ens guien." El president del Parlament, Roger Torrent, va agrair a Casals la seva "força" i "tendresa". "Gràcies companya, mestra, amiga per tot el

que ens vas ensenyar i per tot el que ens vas donar", va dir a Twitter. Carme Forcadell també va expressar enyorança per Casals i per les seves "paraules", "determinació" i "somriure". Per Jordi Turull, el testimoniatge del seu tarannà ha de guiar l'independència. "Serem invulnerables si estem junts", va recordar.

El coronel Diego de los Cobos, responsable del dispositiu policial de l'1-O, arriba ahir a l'Audiència Nacional ■ ACN

Pérez de los Cobos diu que Trapero hauria pogut evitar el referèndum

Redacció
MADRID

El coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos va insistir ahir davant la jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela a acusar el major dels Mossos Josep Lluís Trapero de connivència amb els impulsors de l'1-

O, i va afirmar que la policia catalana hauria pogut evitar el referèndum confiscant ordinadors i urnes. Amb aquesta actuació, va afirmar, "hauria estat clarament factible" impedir les votacions, perquè hauria "deshabilitat les possibilitats d'actuació als col·legis electorals establerts i coneguts

prèviament". Segons l'ACN, durant la seva declaració Pérez de los Cobos va contradir el testimoni de Trapero pel que fa a les ordres de la jutgessa respecte dels criteris de "proporcionalitat" a seguir a l'hora d'evitar el referèndum. Segons ell, tots els cossos policials van rebre "indicacions clares"

d'evitar "a tot preu" el referèndum. Va reiterar així davant l'Audiència Nacional la versió donada davant el Tribunal Suprem, quan va acusar els Mossos d'inacció, va defensar l'actuació de les policies espanyoles i va afirmar que "el compliment de la llei és per sobre de la convivència ciutadana". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Concentracions i una caminada pels presos polítics

■ Coincidint amb els quatre mesos de l'empresonament dels Jordis, l'ANC i Òmnium han convocat actes de protesta

M.B.
BARCELONA

Si dissabte passat Sant Vicenç dels Horts va ser un clam per reclamar la llibertat d'Oriol Junqueras amb motiu dels 100 dies del seu empresonament, ara l'ANC i Òmnium Cultural han convocat noves mobilitzacions per tornar a exigir que els quatre presos polítics surtin de la presó. En aquest cas, les concentracions seran demà, divendres, coincidint amb els quatre mesos que fa que el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i l'ex-

president de l'ANC i actual diputat, Jordi Sànchez, van entrar a la presó.

La convocatòria, que les organitzacions han llançat per les xarxes socials, serà demà a les set de la tarda davant de tots els ajuntaments de Catalunya sota el títol *Il·lumina la Llibertat*. A Barcelona, però, s'ha preparat una mobilització diferent. La convocatòria oficial és a les set de la tarda a la plaça Sant Jaume, on hi haurà una acte polític amb la lectura d'un manifest i parlaments i on és possible que hi hagi familiars dels pre-

sos i dels exiliats. Després començarà una caminada popular a peu fins a la presó Model. A partir de les 9 del vespre, les dues entitats sobiranistes hi duran a terme "un acte de protesta". La Model s'ha convertit en un dels trumfos de l'obra del govern legítim, que va aconseguir que es tanqués després de 113 anys de funcionament i de multitud de reivindicacions.

També és un espai on s'han organitzat actes simbòlics per reclamar l'excerceració dels presos i el retorn a casa dels exi-

La marxa prevista a Barcelona també s'il·luminarà, com la manifestació del novembre ■ A.P.

liats, com ara una cantada de nades i la trobada de memòria històrica *Justícia pels crims del franquisme*.

Marxa il·luminada

Està previst que la caminada entre la plaça Sant

Jaume i la Model –un recorregut de vora tres quilòmetres– es faci amb la il·luminació dels mòbils, tal com es va fer durant la massiva manifestació del carrer Marina del passat 11 de novembre, quan més de 750.000 persones,

segons la Guàrdia Urbana, van sortir al carrer.

La intenció dels organitzacions és que amb actes com els de demà ningú s'oblidi sobre la dramàtica situació que viuen els presos polítics, els exiliats i els seus familiars. ■

TORTOSA ANTIC

www.tortosantic.com

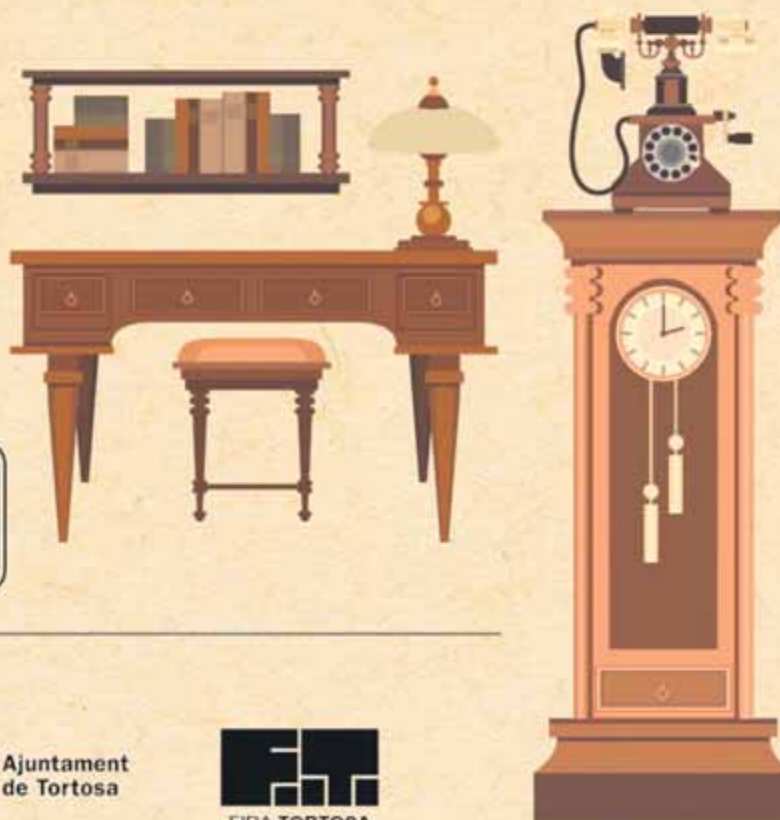
IV FIRA DESCARREGADA D'ANTIGUITATS

16, 17 i 18 DE FEBRER 2018

DIVENDRES DE 17 A 21 H
DISSABTE I DIUMENGE
D'11 A 21 H

PAVELLÓ FIRAL
ENTRADA: 3€

COMPRÀ LA TEVA
ENTRADA ON-LINE
AL 50% A TORTOSANTIC.COM

Organitza:

LLOBREGAT
serveis firals
www.llobregat.cat

Col·labora:

Ajuntament
de Tortosa
www.tortosa.cat

FIRA TORTOSA
www.firatortosa.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rajoy defensa que s'ensenyi els nens a estimar l'exèrcit

■ Aplaudeix que alumnes de primària "sàpiguen apreciar" les forces armades ■ Rufián l'irrita equiparant-ho a les normes escolars de 1939 ■ L'acord d'Educació i Defensa associa l'himne i la pau

David Portabella
MADRID

L'acusació d'adoctrinar a les escoles que viatja des de Madrid a Barcelona va recórrer el sentit invers i va arribar ahir al Congrés, on el president Mariano Rajoy va haver d'explicar –per una pregunta de Gabriel Rufián (ERC)– el perquè del pla firmat pel Ministeri d'Educació i el Ministeri de Defensa per patrocinar la imatge de les forces armades entre els alumnes de primària i secundària amb lliçons com ara que l'himne i la bandera d'Espanya són el "compromís dels espanyols amb la pau". "Sempre he pensat que és molt positiu que els joves coneguin i sàpiguen apreciar la tasca de les forces armades en la defensa de la nostra llibertat, no hi veig res reprotxable, francament", va defensar el president espanyol.

Després d'una primera legislatura en què el llavors ministre d'Educació, José

Tardà i Rufián, ahir, als seus escons del grup d'ERC al Congrés durant la sessió de control al govern ■ JUAN CARLOS HIDALGO / EFE

Ignacio Wert, va confessar que l'"interès" seu era "espanyolitzar els nens catalans", els ministres Íñigo Méndez de Vigo i María Dolores de Cospedal (Defensa) es disposen ara a omplir el programa educatiu

amb temari militar i la glossa dels símbols estatals. En una resposta prèvia a la diputada socialista Mari Luz Martínez Seijo, el govern de Rajoy va revelar que el Centro Nacional de Innovación e Investiga-

ción Educativa (CNIE) –ens dependent d'Educació– ha elaborat un temari per als docents centrat en tots els símbols (del rei a l'himne) però sobretot en l'exèrcit, perquè dona "a la societat un servei essen-

cial: la pau". I ahir Rajoy va lloar a l'hemicicle el temari "basat en dues lleis constitucionals perfectament democràtiques". "És molt positiu que els joves, a més de formar-se en matèries acadèmiques, aprenguin a

respectar valors universals, socials i democràtics que recull la Constitució i el respecte a la llei", va dir Rajoy, ovacionat pel PP.

En la rèplica, Rufián va irritar Rajoy i el PP amb un recitat castís. "Para formar españoles hondos y patriotas, austeros, España resurge gloriosa por el esfuerzo gigante por sus hijos. La ceremonia de colocar la bandera antes de empezar las clases y arriarla al terminar, mientras se entona el himno nacional, es obligatoria para todas las escuelas. Sap què és? Són extractes de les normes per a l'escola pública i primària del 16 de maig de 1939", va dir Rufián tot desfermant la remor dels diputats del PP. "Entenc que algun dels seus s'ha posat firme ara. Vol recuperar això 80 anys després? Tingui la decència i la vergonya de deixar de dir que a Catalunya s'adoctrina: el que volem és un país on els nens sàpiguen què és la solidaritat abans que la legió i la cabra i coneguin Marcos Ana –pres polític del franquisme durant 23 anys– abans que Letícia Ortiz", va exigir Rufián a Rajoy. "Vostè segueixi remetent-se al tango...", el va menystenir el president, tot recordant-li que ERC va votar a favor de les lleis de Defensa (2005) i d'Educació (2006) de José Luis Rodríguez Zapatero. ■

Debat sobre el futur del país

Cal un increment dels impostos?

PRESSIÓ FISCAL • Alguns experts aposten per una pujada dels tributs perquè es tradueixi en uns serveis públics de més qualitat **ENDAVENT** • El Congrés Participatiu Catalunya i Futur debat des d'aquesta setmana com construir el futur del país

Judit Larios
BARCELONA

Si Catalunya vol un sector públic de més qualitat, aleshores és necessari un increment dels impostos. Aquesta és la conclusió que van coincidir a assenyalar els ponents del debat *Pressió fiscal: més o menys?*, el primer dels que es duran a terme en el marc del Congrés Participatiu Catalunya i Futur, que pretén debatre el futur del país. "La pressió fiscal depèn del nivell de serveis públics que demanin els ciutadans", va assenyalar el professor d'economia de la Uni-

versitat de Barcelona Josep Maria Duran, que alhora va recordar que els impostos "són la font d'ingressos dels governs per finançar la despesa pública". De fet, segons Duran, existeix "certa miopia" en la percepció del que reben a través dels impostos: dos terços de la societat consideren que reben menys del que paguen. I, precisament, l'economista i assessora fiscal Anna Rossell va alertar que "quan es genera la sensació que un impost és injust, creix el frau fiscal", i va sostenir que els contribuents "haurien d'exigir una major diligència a l'Estat sobre com inverteix la despesa".

Membres del consell directiu del Congrés Participatiu Catalunya i Futur, durant els debats de presentació de l'esdeveniment ■ ACN

A banda de la funció de recaptació dels impostos, els ponents també van defensar-los com una eina per a la redistribució de la riquesa. A l'Estat espanyol, però, els impostos no compleixen prou aquesta finalitat, segons va apuntar l'economista Marta Espasa, que és directora de Tributs i Jocs de la Generalitat: "El sistema fiscal espanyol redueix un 2,8% les disparitats de renda, i això és molt poc", va destacar. En comparació amb la resta d'Europa, Espanya té una pressió fiscal inferior a la majoria d'estats, situant-se només per sobre dels països de l'est i d'Irlanda. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La publicitat que ha estat l'origen de la polèmica ■ CATGAS ENERGIA

Un patrocini groc aixeca polseguera a Santa Coloma

■ Catgas acusa el PSC de voler prohibir una publicitat en un camp de futbol sala per la connotació política del groc

Sara Muñoz
SANTA COLOMA DE GRAMENET

El color groc torna a estar en el centre de la polèmica. El gerent de Catgas Energia, l'empresa que patrocina l'equip de futbol sala de Santa Coloma de Gramenet, Pere Gran, assegura que el regidor d'Esports, el socialista Dani Salgado, pretenia prohibir la publicitat que l'empresa de subministrament d'energia instal·la al cercle central de la pista on es disputen els partits "pel fet de ser groga", amb les connotacions polítiques que comporta.

"Em va arribar a dir que el groc estava prohibit", assegura Gran, una acusació que tant Salgado com el consistori colomenc, a través d'un comunicat, es van afanyar a desmentir. Segons l'Ajuntament, l'únic que s'ha exigit a Catgas és que la publicitat del cercle central no tapi el logotip de la ciutat, tenint en compte que es tracta d'un pavelló municipal i que alguns dels partits de l'equip, que milita a la primera divisió, són retransmesos per televisió. Pere Gran, però, contra-

El club se'n desmarca

El Futbol Sala García, el club colomenc que patrocina Catgas, va emetre ahir un comunicat en què lamenta la polèmica generada envers una resposta que encara no s'havia produït (en relació amb la negociació que les diferents parts porten a terme sobre la ubicació de la publicitat estàtica al pavelló) atès que "està

ataca assegurant: "Aquesta és l'excusa que s'han inventat ara, ja que no tinc cap problema que es vegi el nom de la ciutat."

Ahir, el president del club de futbol, Vicenç García, va rebre una carta signada pel tinent d'alcalde d'Esports, Diego Arroyo, on es recorda que l'Ajuntament "no té cap inconvenient amb el color de la publicitat" i que "ni posa ni posarà cap impediment" en l'elecció del groc, però insisteix que o bé la publicitat incorpora el nom o l'escut de la ciutat, o s'haurà de col·locar en qualsevol altre indret del pavelló.

El gerent de Catgas En-

perjudicant notablement la imatge de l'entitat". El club es compromet a respectar la posició de l'Ajuntament i, en relació amb les declaracions del gerent de Catgas Energia, l'entitat deixa clar que "les decisions sobre el present i el futur de Futbol Sala García només depenen del president i de la seva junta".

ergia argumenta que darrere l'elecció del groc "només hi ha la voluntat d'optar per un color vistós perquè tingui més impacte", però no amaga la seva posició respecte al conflicte que es viu entre Catalunya i el govern estatal: "Condemno l'empresonament d'aquestes persones."

El patrocini del club de futbol sala expira aquest any i a hores d'ara no se sap si es renovarà, tot i que Pere Gran avança que "dependrà d'alguns factors que encara s'han de negociar i que no tenen res a veure amb l'apartat econòmic". Ell vol, per exemple, que la roba sigui groga. ■

ORGANITZA:

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LES PLANTES, ANIMALS I JARDINS DEL MARESME

AJORNAT PEL 3 I 4 DE MARÇ

40ena Fira de l'arbre i la natura

17 i 18 de Febrer del 2018

PATROCINEN:

Ajuntament de Mataró Aigües de Mataró

COL-LABOREN:

Generalitat de Catalunya Capgròs PUMSA PROMOCIONS URBANÍSTIQUES DE MATARÓ, SA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Barcelona demana l'acostament dels presos a Catalunya

■ Colau presidirà un acte d'homenatge als familiars de Junqueras, Forn i els Jordis ■ El PSC no dona suport a la petició

Francesc Espiga
BARCELONA

L'Ajuntament de Barcelona va fer ahir una nova crida institucional a la posada en llibertat dels presos polítics. L'instrument per expressar aquest pronunciament va ser la lectura d'una declaració a la comissió de Presidència que, com a singularitat, sol·licita per primer cop l'acostament d'Oriol Junqueras, Joaquim Forn i Jordi Sànchez i Jordi Cuixart a presons catalanes mentre no es produeixi aquesta excarceració. Una petició

que el text justifica per qüestions "d'humanitat" ja que l'allunyament penitenciari suposa "un càstig social que vulnera els drets reconeguts en el dret internacional i atempta contra els drets humans".

El document va ser subscrit per Barcelona en Comú, el PDeCAT, ERC, la CUP i el regidor no adscrit Gerard Ardanuy. En tractar-se d'una declaració en format institucional, aquesta simplement va ser llegida i, per tant, no es va produir un debat polític que tenia probabilitats elevades d'enrair-se. I és

L'impacte del 155 sobre la capital catalana

Malgrat que el PDeCAT li ho va demanar, el govern de Colau no pensa demanar, per ara, una reunió de la comissió bilateral amb l'Estat per tractar dels efectes que la intervenció de la Generalitat pel 155 té sobre la ciutat. La qüestió amoïna, però l'executiu local té vies de diàleg obertes amb l'equip de Rajoy que han permès desencallar, per exemple, la Sagrera.

Un moment de la manifestació que es va fer el mes de novembre passat a Barcelona per reclamar la posada en llibertat dels presos polítics ■ ANDREU PUIG

que, a banda de les enganxades que tota discussió sobre el procés acaba suscitant amb les bancades de Cs o el PP, entre els partits sobiranistes va provocar un cert desassossec la negativa del PSC a ratificar el text. L'argument que van donar els socialistes per no fer-ho és que l'articulat no expressa

"respecte per les decisions judicials". En una clau ja més inequívocament política, el PSC també retreu a l'alcalde de Barcelona que vulgui "traslladar el debat independentista" al consistori.

En aquesta situació, Ada Colau està preparant una recepció, que serà presidida per ella mateixa, als

familiars dels quatre empresonats i que vol ser un acte públic d'homenatge i reconeixement. Aquest, però, tindrà una connotació especial en el cas de Joaquim Forn, exregidor de l'Ajuntament de Barcelona i persona molt apreciada per molts dels seus càrrecs, treballadors o periodistes que hi fan vida. ■

SALOMÓ: HISTÒRIA, PATRIMONI I LLEGENDA

La Capella del Sant Crist destaca per les pintures murals i a l'oli de l'època barroca

Capella del Sant Crist
Cal Cadernal, casa
pairal de la família Nin.
Per finalitzar la visita
tast de vi i oli de la
cooperativa

DESCOBREIX EL NOSTRE PATRIMONI! VISITES GUIADES

Més informació: Ajuntament de Salomó | Tel. 977 629 030 (de dilluns a divendres de 9 a 14 h) | www.salomo.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Xavier Godàs

Alcalde de Vilassar de Dalt i sociòleg

El front antirepressiu, ara!

La causa general contra l'independentisme avança inexorablement sota el lideratge del jutge Lamela. És una operació de criminalització que ha traspassat els límits de l'estat de dret. Les interlocutòries del jutge penalitzen les opinions, criminalitzen el fet de ser independentista i cerquen la mort política dels encausats. L'objectiu és paraitzar i derrotar les aspiracions republicanes aprofundint en la desmoralització dels presos. L'Espanya inalterada assumeix d'esquerra a dreta la regressió democràtica espanyola sense moure un dit ni badar boca. El nostre procés d'autodeterminació ha deixat al descobert que el franquisme va posar fi a aquella altra Espanya, democràtica, progressista, republicana. Avui Espanya és abans que la democràcia i la veritat: el ministre Catalá avança sentències; el govern espanyol tritura la independència judicial, pressiona el Tribunal Constitucional i força la màquina per desfer el resultat de les eleccions que en el marc del 155 el mateix govern va convocar. L'Estat en fase repressiva rutlla com una piconadora i el camp republicà català ha hagut de recular. És així.

Estem estupefactes. Enrabiats.

Lliurem les batalles emocionalment: sentim pena i dolor pels presos i les seves famílies. Convoquem actes de suport als empresonats per mostrar que no els oblidem. Però en realitat no sabem què fer per ajudar-los efectivament. Sabem que hi haurà nous encausats; que malauradament desenes de persones passaran a mans dels jutges per haver militat per la independència i haver tingut per objectiu la República. El cas és que la sana voluntat que els presos tornin a casa "a qualsevol preu" ens ha deixat sense eines de resistència operativa. Per a la justícia espanyola, l'únic camí per eixir de la cel·la és deixar de ser independentista, retractar-se, assumir la pena, i deixar la política activa. Una mena de reinserció feta a mida del cas català. No volem que hi hagi presos ni encausats polítics, però no podem permetre la humiliació d'abandonar les pròpies posicions polítiques per evitar la repressió. O perdrem.

En vista del fet que la repressió va en augment, la nostra resposta no pot ser assumir-la i adoptar-la com a inevitable. I menys encara adoptar la postura de recular per sistema. Si dignament podem afirmar i provar que el nostre de-

El mosaic a Montserrat reclamant la llibertat dels presos polítics ■ ACN

licte és ser independentistes, que volem exercir la independència en democràcia i que aquesta és una voluntat col·lectiva molt significativa, hem de fer front polític a la repressió esquerdant el bloc politicojudicial de l'Estat amb la defensa de les nostres posicions. És a dir, no cooperant amb la propaganda feta justícia arbitrària que

afirma la criminalització de l'independentisme. Això vol dir que hem de dur a terme accions d'autoimmolació i/o posar-nos en risc innecessàriament? No, això significa que només com a bloc polític, com a col·lectiu, tindrem l'oportunitat de confrontar amb l'Estat el nostre dret a existir, a defensar les nostres idees polítiques i el

nostre programa polític. Si, en canvi, els encausats, un a un, cadascú amb el seu advocat, defineixen individualment el seu períple jurídic, faran que l'Estat guanyi la partida repressiva i, de retruc, les aspiracions col·lectives del camp republicà.

Si la causa penal contra l'independentisme és general, la resposta republicana ha de ser general i política. Unitària i adaptable a les diferents circumstàncies de les acusacions i de les situacions personals i processals. Davant dels jutges hi ha d'haver una defensa raonada de les nostres posicions que no ens faci perdre llençols a cada bugada; que proporcioni fortalesa, arguments i capacitat de mobilització a la nostra gent; que reforci l'encausat en saber-se part d'un nosaltres que camina en la mateixa direcció. No necessitem herois icònics ni accions individuals de sacrifici exemplar; necessitem la certesa que contra la repressió anem plegats per vèncer-la i que la millor fórmula per no tenir presos és fer per a l'Estat insostenible el fet de tenir-los.

Amb els presos, amb els encausats, amb tots els represaliats, tota l'empatia humana de solidaritat per les seves circumstàncies. Però ja triguem a fer política antirepressiva d'aquesta realitat. I, cada dia que passa, més difícil serà la construcció d'un front imprescindible en tots els processos d'alliberament, el front antirepressiu.

Declaren els primers ferits per la Guàrdia Civil al Bages l'1-0

■ Són dos veïns de Fonollosa que van denunciar danys i el robatori d'una tauleta

Mar Vicente

MANRESA / FONOLLOSA

Dos veïns de Fonollosa han estat els primers del Bages a declarar al jutjat de Manresa per les càrregues de la Guàrdia Civil de l'1 d'octubre. Es tracta d'un dels ferits per la policia i d'una membre de la mesa electoral que va denunciar que li havien robat un iPad. Les declaracions formen part de la causa oberta per la denún-

cia d'una cinquantena de veïns del Bages per la violència de l'1-0. Segons un dels advocats de l'acusació particular, David Caselles, la jutgessa va preguntar als testimonis sobre "la seva vivència" aquell dia i va voler indagar sobre "el tipus de resistència" que els veïns van fer. Caselles afirma que la jutgessa va ser especialment "incisiva" en aquestes preguntes. Ahir també havia de declarar l'alcalde, Eloi Hernández, però la jutgessa ha acceptat d'ajornar-ho. El batlle ho havia demanat perquè podia interferir en la causa que s'ha obert contra ell per desobediència l'1-0. ■

Creixem amb tu

JORNADA DE PORTES OBERTES

17 de febrer
10.30 h
Av. Josep Tarradellas 5-7
Girona
972 23 22 11

Infantil Primària ESO Batxillerat

Escola cristiana · Escola de qualitat · Escola verda · Educació en valors · Educació en el lleure · Educació emocional · Atenció personalitzada

girona.maristes.cat @maristesgirona @maristesgirona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'aranès, sense preferència

SENTÈNCIA • El Tribunal Constitucional anul·la la preferència de l'aranès davant el català i el castellà
CONSEQÜÈNCIES • No es posen en qüestió les polítiques lingüístiques destinades a corregir la seva situació de desequilibri

Joan Poyano
VIELHA E MIJARAN

Admetent parcialment un recurs presentat pel govern socialista de Rodríguez Zapatero, el Tribunal Constitucional (TC) ha declarat nul·la la condició de llengua d'ús preferent per a totes les institucions de l'Aran que atorga a l'aranès la Llei 35/2010 de l'occità, aranès a l'Aran, del Parlament català. El tribunal considera que l'aranès no pot tenir preeminència sobre les altres dues llengües oficials de la Val d'Aran, el català i el castellà.

Quines conseqüències pràctiques té aquesta sentència? Poques, si ens fixem en Catalunya després que el TC va passar el ribot a l'Estatut arran del recurs del PP. El 2010, aquest tribunal també va declarar nul·l'apartat de l'article 6 que fixava el català com a llengua d'ús preferent de les administracions públiques i els mitjans de comunicació públics a Catalunya. Aquella sentència, a la qual la de l'aranès es remet, estableix que totes les llengües oficials són d'ús normal, però reconeix que el legislador pot adoptar mesures de política lingüística tendents a corregir situacions històriques de desequilibri.

El síndic d'Aran, Carlos Barrera, és de l'opinió que la sentència no ha de suposar gairebé cap alteració a efectes pràctics, ja que des del Conselh Generau optaran per canviar el terme d'ús "preferent" pel de "normal" a la llei de l'occità. "És més una afectació de prestigi, suport, acompanyament i protecció" a la llengua, explica el síndic, que lamenta que per part de l'Estat espanyol s'interpreti la definició "pre-

Quatre noves publicacions en aranès de l'IEA, presentades el mes passat ■ CONSELH GENERAU D'ARAN

ferent" com un aspecte "perillós". El síndic es mostra optimista de cara a seguir desenvolupant la llei del règim especial de la Val d'Aran aprovada el 2015 i explica que la veritable "preservació, conservació i potenciació de les llengües és l'orgull d'utilitzar-les", posant èmfasi en la idea que el més rellevant és l'ús social. En aquest sentit, recorda que l'aranès és "l'únic vestigi de la llengua occitana que compta amb una normalització i oficialitat".

Unitat d'Aran (UA) també ha manifestat el seu desacord amb la sentència del TC i considera que l'ús del terme "preferent" no hauria de ser considerat en detriment de la

resta de llengües oficials, "que són clarament predominants", sinó que hauria de ser un "incentiu per a la llengua minoritzada". Creu que aquesta sentència no hauria de desvirtuar el conjunt del marc legislatiu de la llei de l'Aranès, així com els preceptes de la llei d'Aran o del mateix Estatut respecte a l'aranès, ja que tots continuen vigents, reclama el desplegament conjunt d'aquestes lleis i fa especial incidència en la falta de finançament que arriba del govern per a l'aranès, ja que només es disposa d'un pressupost de 60.000 euros dels 40 milions que es destinen anualment a política lingüística a Catalunya.

Minoria a protegir
Occitània engloba la part sud-oest de l'arc alpí, Aquitània, Lemosin, Lengadòc, Alvèrnia i Provença. Parlen occità uns tres milions de persones. Només a Catalunya té consideració jurídica i protecció. L'aranès és parlat per unes 5.000 persones, la meitat dels habitants de l'Aran.

El consell permanent de l'Institut d'Estudis Aranès – Acadèmia Aranès de Lengua Occitana (IEA) ha alertat que sense un "tractament de preferència, sense proteccions afins, que compensin el desequilibri existent respecte de les altres dues llengües oficials" a la Val d'Aran, l'aranès està amenaçat d'una "ràpida desaparició". Per això insta les institucions catalanes i aranèses perquè aquesta "cancel·lació de la preferència lingüística de l'aranès serveixi com a motor per incrementar la presència de l'aranès i la seva potenciació i promoció" tant a la Val d'Aran com a Catalunya. ■

Et portem a casa els millors fruits
ECOLÒGICS de la nostra terra.

L'HORT D'EN DÍDAC
L'AGROBOTIGA DE MATARÓ

DEMANA LA TEVA
CISTELLA DE VERDURA DEL TEMPS
O MIXTA DE FRUITA I VERDURA
Si vols, pots fer-la a la teva mida

www.hortdendidac.com
937 993 501
lacistelladendidac@gmail.com
Finca de Mataró | Torrent de les Piques, 56
www.facebook.com/lacistelladendidac

CCPAE

178372-11624269

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Pau Roig** Propietari de l'Hotel Campi de Músser i impulsor de la iniciativa per convidar murcians al Pirineu

“Volem enviar un missatge a Espanya”

VACANCES PAGADES • Hotelers del Pirineu conviden ciutadans de Múrcia víctimes de la repressió policial **LA TORNA** • La campanya és una reacció al premi de la patronal hotelera per als policies que van ser a l'1-0**M. Rovira**
LLEIDA

La plataforma Pirineus con Ellos ha decidit convidar els veïns de Múrcia que van ser víctimes de la repressió policial per les seves protestes contra el mur de l'AVE. Diversos hotels i establiments rurals de l'Alt Urgell i la Cerdanya els ofereixen la possibilitat de passar gratuïtament un cap de setmana, el primer del mes de maig, al Pirineu català. La iniciativa neix com a resposta a la decisió de l'associació d'hotelers murcians de regalar vacances als agents de la policia espanyola i la Guàrdia Civil que van participar en el dispositiu de l'1 d'octubre.

Com se'ls va ocórrer regalar caps de setmana?

La idea la va tenir en Pep Lizandra, un veí de la zona que és molt actiu impulsant diferents

iniciatives. Em va dir que després de veure el que feien a Múrcia amb els policies que van participar en el dispositiu de l'1-0, aquí podríem oferir allotjament a la gent de Múrcia que ha patit la repressió policial. A mi em va semblar bona idea. Vam anar contactant amb altres hotelers i de mica en mica ens vam anar posant d'acord.

La gent del Pirineu està al corrent de les garrotades que va repartir la policia a Múrcia?

Han sortit a les notícies i als diaris. Per això vam reaccionar així quan vam saber que els hotelers murcians premiaven els policies que havien vingut aquí. Ells volen premiar els qui van desplaçar-se a Catalunya, però nosaltres entenem que són un col·lectiu. A més, cal suposar que alguns dels que van venir a Catalunya l'1 d'octubre també havien participat en les càrregues d'allà.

Quants establiments s'han sumat a la campanya?

De moment, entre 25 i 30. I potser seran més perquè anem rebent trucades de gent que hi mostra interès. Estem en construcció. Per exemple, la idea original era oferir l'Alt Urgell i la Cerdanya, però potser acabarem estenent-nos més.

Amb el ressò que està tenint la idea, veu possible que establiments del Pla de l'Estany, la Garrotxa i les Terres de l'Ebre, per posar tres exemples, també s'hi vulguin sumar?

La intenció era fer-ho al Pirineu, però si s'estén arreu de Catalunya, cap problema. Ja ho veurem, anem fent sobre la marxa. La veritat és que no esperàvem tant de ressò i no ho tenim planificat. No hem rebut cap allau massiva de trucades, però sí que ens han trucat alguns establiments de la zona de Lleida per posar-nos de mani-

L'hotelier Pau Roig ha impulsat la iniciativa juntament amb Pep Lizandra, que apareix a la dreta de la imatge ■ E. BUSOMS / ACN

fest que hi estan interessats.

L'oferta no escatima detalls.

Vam pensar que si ha de venir gent des d'allà, el viatge de seguida s'allarga sis o set hores. No els podem convidar a dinar i avall. Almenys, que els valgui la pena venir. Els oferim la possibilitat de passar tot un cap de setmana gratis. Amb estada i menjar, tot pagat. A més, volem incloure-hi activitats complementàries, com ara excursions amb raquetes de neu, tast en formatgeries, excursions a cavall o activitats termals.

Amb aquestes condicions, potser se'ls presenten catalans dient que ells també van ser atonyinats. N'hi ha una colla.

Amb la idea volem enviar un missatge a Espanya. A Catalunya ja estem tots ficats dins el mateix sac.

I com ho faran per saber si el murcià que arriba va ser atonyinat o simplement és un penques?

Ja ho hem pensat això. No tenim cap manera de saber-ho del cert perquè és molt difícil de demostrar. Confiam en la bona fe de les persones. ■

Serveis de Paradís del Mar

Serveis mèdics i assistencials:
Servei mèdic i infermeria, servei de psicologia, servei de fisioteràpia i teràpia ocupacional, servei d'animació sociocultural i servei de treball social.

Serveis generals:
Servei de cuina i bugaderia.

Serveis addicionals:
Servei religiós, servei de perruqueria, podologia i acompanyament.

Servei 24 hores / 365 dies l'any (en residència i a domicili)

ATENCIÓ PERSONALITZADA
Residència amb places públiques i privades, centre de dia, estades de curta durada.

També realitzem serveis a domicili, tant d'assistència com de menjador.

Paradís del Mar · C/ del Mar, 48 · Pineda de Mar (Barcelona) · Telèfon: 93 762 12 36